

VRIJESCHOOL GOUDA

MOZES EN HET VOLK ISRAEL

TONEELSTUK VOOR KLAS 3

door Ferrie van der Wijk

MOZES EN HET VOLK ISRAEL.

Dwangarbeid in Egypte.

Israëlitische mannen onder toezicht van Egyptenaren met zweepen.

↳ geven stenen door

Israëlieten in koor:

Ach hoe zwaar is deze arbeid
Ach hoe zwaar is deze tijd.
Stenen bakken, stenen sjouwen,
voor Egypte steden bouwen.
(eerste twee regels herhalen)

Israëliet: Jacob, Izak en Abraham

Woonden in het land Kanaän
God heeft ons volk dat land gegeven
Waarom moeten wij hier dan ~~le/ta~~..?

Egyptenaar: Niet kletsen jullie, werken daar!

Al zijn die stenen nog zo zwaar!
Wees blij! Wij gaven jullie eten.
Zijn jullie dat alweer vergeten?

DE FARAO VAN EGYPTE.

Farao: Biliam, getrouwe tovenaer

Geweken is het grote gevaar
't Volk Israël is in onze macht
Gebroken hebben wij haar kracht
Het was een goede raad het te verplichten
Zware arbeid voor ons te verrichten.

Biliam: Heer Farao, toch is het niet genoeg

Het volk blijft groeien ondanks hungezwoeg
Het volk heeft een geheimzinnige kracht
Die groten^f lijkt dan onze macht
Welke grote kracht is hun tot heil?
Ik zie maar één kans hun groei te verstoren
Alle jongetjes die worden geboren
Moeten worden verdronken in de Nijl.

Farao: Het zij zo. Dit is uw tweede goede raad
Die ik onmiddellijk uitvoeren laat.

(Moeder met kindje in haar armen)

MOZES IS PAS GEBOREN.

Moeder: Ach mijn lieve kindje klein

~~J~~Wij mag hier eigenlijk niet meer zijn!

De Farao heeft het bevel gegeven

Dat geen jongetje mag blijven leven!

Vader: Maar zolang we het kunnen, zullen wij jou verbergen

Al zal het nog zoveel van ons vergen.

Vader: Stil buiten lopen Farao's soldaten

Als je zo huilt krijgen ze jou in de gaten

Ze komen je halen om te verdrinken

Laat dat huilen zachter klinken!

Moeder: Er is niets aan te doen. Kleins kinderen huilen

We kunnen hem niet langer verschuilen.

Dan zullen we ons toch maar houden aan de wet

Maar zo dat ons kindje toch kan wrden gered.

(Moeder geeft kindje aan Vader)

Lied 5 uit Alles wordt nieuw.

Moeder: -1^e couplet zingen

- neuriën (allen)

Moeder en Mirjam: 2^e couplet zingen

neuriën (allen)

(Tijdens het lied vlecht moeder het mandje)

MOZES IN HET BIEZEN MANDJE.

Moeder: Nu mijn zoon, daar ga je in de Nijl

Mirjam: Ik blijf hier en houd een oogje in het zeil.

Dienares: Hoogheid hier is een plek waar u veilig kunt baden

U kunt zelfs een eind de rivier in waden.

Prinses: Wat is dat daar, daar tussen het riet?

Zo goed verscholen dat je het bijna niet ziet?

Het is iets gevlochten, het lijkt wel een mand

Breng het naar mij, breng het snel naar de kant

Ach kijk toch eens, het is een kindje klein.

Dienares: Zou het een Hebreeuws kindje zijn?

Uw vader heeft het bevel gegeven

Dat geen van de jongetjes mag blijven leven

Prinses: Maar als ik het wil zal mijn vader het gedogen

Alleen: Wie moet het kindje zorgen?

Mirjam: (Buiging) Goede Prinses, ik weet wel een moeder

Die het kindje graag voor u zal voeden

Prinses: Ga die vrouw voor mij halen

Ik zal haar er ruimschoots voor betalen

Zorg goed voor mijn kindje. Ik betaal u goed loon.

Moeder: Hoogheid, ik zorg voor hem als was het mijn eigen zoon.

Dienares: Hoogheid u bent nog iets vergeten

Want het kind heeft nog geen naam

Prinses: Ik heb hem uit het water gehaald

Daarom zal hij Mozes heten.

MOZES' VLUCHT EN VERBLIJF IN MIDIAN. DE BRANDENDE BRAAMSTRIJK.

Koor: Zo werd ondanks Farao's wet

Het leven van de kleine Mozes gered

Voor zijn ouders kwam er een heerlijke tijd

(Hier komt voor het eerst de "echte" Mozes op het toneel)

Totdat hij naar het paleis werd geleid

Daar moest hij aan het Egyptische leven wennen

En leerde Egyptische wijsheden kennen

Later ging hij vaak naar zijn volk terug

En zag hen leiden onder het Egyptische juk

(Het wordt gespeeld)

Dan ~~in~~ hij razend en woedend worden

Zo erg dat hij een Egyptenaar vermoordde

Toen moest hij vluchten, hij werd gezocht

Hij maakte een lange, lange tocht (Troon weg)

(Mozes loopt een paar keer over het toneel)

In Midian bleef hij vele jaren

en hij hoedde daar de schapen

Daar werd Mozes rustiger van

Hij veranderde in een geduldig man.

Mozes: Wat is dat, een braamstruik in brand?
 Zonder dat hij wordt verteerd?
 Het is of het vuur de struik niet deert!
 Een braamstruik in vlammen, die niet verbrandt!

Godvader: Mozes blijf staan en kom niet nader

Je staat op heilige aarde
 Ik ben de God van je volk
 Van Abraham, Izaäk en Jacob

(Mozes doet zijn schoenen uit en valt op zijn knieën)

Het gejammer en het grote lijden
 Van mijn volk heb ik gezien en gehoord
 En me aan de verdrukking van de Farao gestoord
 Maar nu zal ik hen bevrijden
 Hen brengen naar het land dat ik aan Abraham heb beloofd
 Hen leiden uit Egypte met jou aan het hoofd.

Mozes: Maar Heer, ik spreek zo slecht kunt u geen ander laten gaan.

Godvader: Nee, Mozes, maar je broer Aäron zal naast je staan

Mozes: En als ze me niet zullen geloven?

Godvader: Dan gooi je je staf op de aard.

Mozes: Help een slang.

Godvader: ^{En} pakt hem dan weer bij zijn staart
 Dan zullen ze je zeker geloven
 Ga nu Mozes snel hier vandaan
 Je broer Aäron is je al tegemoet gegaan.

MOZES EN AÄRON BIJ DE FARAO.

Aäron: Farao wij zeggen u in de naam van onze Heer
 Het volk Israëel hoort hier niet meer
 Hij beveelt u, Maak het vrij
 Van de harde slavernij
 U zult het haar vrijheid terug moeten geven
 Zodat het in 't beloofde land kan gaan leven.

Farao: Wie is jullie God, ik ken hem niet
 En wat hij beveelt interesseert me geen biet
 Ik zal het volk nog meer laten lijden
 Eens kijken of die God jullie dan komt bevrijden.

(Aäron en Mozes weg)

Farao: Hoofdman luister, Ga naar de slaven
 En zeg hen: Het stro voor de stenen dat wij gaven
 Dat te zoeken komt bovenop hun taken
 En toch moeten ze evenveel stenen maken.

(Israëlieten aan het werk)

Ach hoe zwaar enz. enz. (Als het begin van het spel)

Israëlieten tegen Mozes en Aäron: Wij dachten dat jullie ons zouden bevrijden
 Maar nu moeten wij nog meer lijden
 We verwachten verlichting en God's zegen
 Maar we hebben het alleen maar zwaarder
 gekregen.

Mozes: Houd moed mijn volk en blijf vertrouwen
 Eens zullen jullie je huis in Kanaän bouwen.

Mozes biddend: Mijn God waarom hebt Gij mij gezonden
 Het is alleen nog maar erger geworden

Godvader: Ga naar de Farao in de morgen
 En breng hem dan in grote zorgen
 Laat Aäron de staf in zijn handen dragen
 Ik zend Egypte zware plagen.

BIJ DE NIJL.

Farao: Daar heb je MOzes en Aäron weer
 Dat is nu al de zoveelste keer

Aäron: Farao: het is voor het laatst dat wij u dit vragen
 Laat ons volk in vrede gaan
 Uit¹Egypteland vandaan
 Anders straft God u met zware plagen.

Farao: Nu is het genoeg, verdwijn uit mijn ogen
 Het volk zal nooit vertrekken mogen.

Aäron: Zie toe, Farao, wat ik doe met mijn staf
 .Waarvan onze God grote krachten gaf
 Kijk wat één slag op het Nijlwater doet
 Al het water veranderd in bloed
 Niemand in Egypte kan meer water drinken
 De vissen zullen sterven, de Nijl zal stinken.

(Farao en dienaren bezogd terug naar het paleis)

DE TIEN PLAGEN.

Egyptenaar: Farao, gij goede vorst

Heel uw volk komt om van de dorst
 Al het water is veranderd in bloed
 Is het Israëls God die ons dit doet?

Farao: Ga naar Mozes en zeg hem aan:

"Laat dit stoppen dan hun je gaan"!

(Dienaar gaat af)

Maar als het straks ^{echt} is opgehouden
 Laat ik ze nog harder bouwen.

(Dienaar komt terug)

Dienaar: Farao, we hebben nu weer helder water
 En het volk gaat ons verlaten.

Farao: Niets daarvan. Ze blijven bij mij
 Nooit nee nooit laat ik ze vrij.

(Dienaar weer af)

Koor: Zo bleef de Farao zich verzetten
 Hij liet het volk Israël niet vertrekken
 God sloeg Egypte met plaag na plaag
 Groot was de ellende, luid het geklaag.

Egyptenaar: Heer Farao, kikkers teisteren Uw gebied

Farao: Ach kom, zo erg is het nu ook weer niet.

(Kikkers komen nu te voorschijn, Farao vlucht weg)

(Er komen zoemende muggen, die iedereen steken. Alle Egyptenaren slaan en
 krabben)

Egyptenaar: Farao, al die muggen wat doen we daaraan
 Laat u dat volk toch alstublieft gaan

Egyptenaar: Farao, luister naar onze grote nood!
 Er heerst veepest en al onze dieren gaan dood!

Egyptenaar: Farao, het volk zit onder de zweren
 Laten we ons niet langer verweren.

Egyptenaar: Farao, het land is verwoest door hagelstenen
 Veel mensen vonden de dood
 Ach hoe groot is onze nood
 Overal hoor je mensen wenen.

Egyptenaar: Farao, nu zijn er sprinkhanen gekomen
 Alles wat na de hagel was overgebleven
 Is nu door de sprinkhanen opgevreten
 Bloemen, graan struiken en bomen

Farao: Roep Mozes en Aäron hier bij mij
 Ik zal ze laten gaan, ik laat ze vrij.

(Mozes en Aäron komen op-----Alle Egyptenaren af) D haalt M en A
 Neem de sprinkhanen nog van mij
 Dan laat ik U en het volk Israëel vrij

(Mozes en Aäron bidden tot God)

Aäron: Mijn God de plaag door U gestuurd
 Heeft nu lang genoeg geduurd.
 God heeft alle sprinkhanen verdreven
 Nu moet U ons onze vrijheid geven.

Farao: Geen sprake van, weg jullie twee
 Werken jullie ook maar eens mee.

(Mozes en Aäron af)

Egyptenaren: Farao, het is nu, al drie dagen duister
 Daar komt Uw spion bij het volk, luister:

Egyptenaren: Farao, bij de Israëliet is het zo licht als de dag
 Overal heerst blijheid, klinkt blijheid, gezang en gelach.

('t Wordt donker)

Dienares: Farao, Uw oudste zoon ligt ernstig ziek in bed.

Farao: (Staat op) Roep de artsen opdat hij wordt gered.

Dienares: In heel Egypte zijn veel zieken Heer
 Er zijn hier bijna geen artsen meer.

(Farao en Dienares af)

(Komen terug)

Farao: Ach mijn goede oudste zoon
 Is dit mijn verdiende loon?

Egyptenaar: (KOMt op, buiging)

Heer, in Uw land heerst grote nood
Alle eerstgeborenen zijn dood.

Farao: Israëls God heeft toegeslagen

Dit is de ergste van alle plagen
Ik moet het volk wel laten gaan
Zeg tegen Mozes dat zijn verzoek is toegestaan.

Aäron: Volk der Israëlieten hoort ons aan

Eindelijk kunnen wij nu gaan
Deze dag zullen wij vieren tot in lengte van dagen
Want nu komt er een eind aan ons klagen

Mozes: Kijk eens naar de lucht. Die wolk

Daarmee leidt Godvader zijn volk.

(Het volk gaat langzaam af en komt weer op)

(Ze komen bij de zee)

Aäron: Daar is de Schelfzee. Hoe moeten wij nu gaan?

Mozes: Met zijn wolk geeft Godvader het aan!

Aäron: Maar de wolk drijft af boven de zee

Wat bedoelt Godvader daar nu mee?

Israëliet: Mozes, de Egyptenaren komen achter ons aan

Ze willen ons nu toch weer niet laten gaan.

Volk: Het Egyptische leger komt achter ons aan

Het zal ons doden, het zal ons verslaan!

Hebben jullie ons hierom mee genomen?

Om met z'n allen hier om te komen?

Mozes: "Houd moed mijn volk, want God is groot"

(Tot God, terwijl het volk zich omdraait)

"Mijn God help ons in deze nood".

Godvader: (Omgedraaide volk)

"Hef op Uw staf en splijt de zee

trek er doorheen, neem het volk met U mee".

Israëliet: Kijk nu er is een pad ontstaan

We kunnen door het water gaan.

Israëliet: Kijk, God's wolk geeft licht aan onze kant.

Israëliet: Maar duisternis boven 't Egypteland
Dat zal de tijd behoorlijk rekken
En geeft ons de tijd door deezee te trekken.

Egyptenaren: (Komen op aan de achterkant)
Waar is dat volk. Dat kan niet bestaan
Ze zijn langs een pad door de zee gegaan.

Egyptenaren: Geen tijd te verliezen er achter aan en snel
We krijgen en achterhalen ze wel.

Godvader tegen Mozes: "Hef op Uw staf, laat het water weer stromen
zodat het leger om zal komen".

Lied 9 uit "Alles wordt nieuw".

Dans: Simi Jadech.